

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/8/2014
Identifikačné číslo spisu:	3014000012
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Karabín
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3014000012.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia vo veci občana Slovenskej republiky F. Q., nar. XX. X. XXXX vo M. K., bytom W., ul. W.. XXX/XXX, odsúdeného v Českej republike rozsudkom Krajského súdu v Brne sp. zn. 1 T 11/2010 z 20. decembra 2012, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci sp. zn. 1 To 6/2014 zo 6. marca 2014, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 27. novembra 2014 v Bratislave odvolanie odsúdeného F. Q. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 24. októbra 2014 sp. zn. 23 Ntc 3/2014 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného F. Q. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 24. októbra 2014 sp. zn. 23 Ntc 3/2014 podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, v znení neskorších predpisov, uznal na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Brne z 20. decembra 2012 sp. zn. 1 T 11/2010, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zo 6. marca 2014 sp. zn. 1 To 6/2014, ktorými bol občan Slovenskej republiky F. Q. uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/, sčasti spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona Českej republiky (zák. č. 140/1961 Zb., v znení zák. č. 253/1997 Sb. a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3,5 (tri a pol) roka, so zaradením do väznice s dozorom, s tým, že uložený trest odňatia slobody vo výmere tri a pol roka odsúdený F. Q. vykoná na území Slovenskej republiky a na výkon tohto trestu ho podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. a § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ bol citovanými rozsudkami súdov Českej republiky uložený odsúdenému F. Q. aj peňažný trest vo výmere 100.000,- Kč, eventuálne náhradný trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov a trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu funkcie štatutárneho orgánu a prokuristu v obchodných spoločnostiach a družstvách na dobu sedem rokov, na tie sa vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu v Trenčíne nevzťahuje.

Trestného činu podvodu sa odsúdený F. Q. dopustil tak, že

v dobe od februára 2003 do novembra 2004 vrátane, ako jediný spoločník a súčasne konateľ spoločnosti HHB, hoci zo základných finančných výkazov spoločnosti v podobe rozváh výkazov ziskov a strát a prehľadov o peňažných tokov vedel, že HHB už od roku 1998 vykazovala pri svojej podnikateľskej činnosti permanentne hospodársku stratu, ktorá sa v nasledujúcich rokoch stále zvyšovala, rovnako ako vedel, že nedochádza k dostatočnému členskému naplneniu predajných klubov, v dôsledku čoho nemôže dôjsť k zlepšeniu situácie z hľadiska prísunu potrebných finančných zdrojov na chod spoločnosti a plnenie jej záväzkov a napriek tomu, že bol uzrozumený s tým, že z týchto dôvodov nebude spoločnosť schopná dodržať svoje záväzky voči jednotlivým členom HHB, teda predovšetkým povinnosti poskytnúť im patričné finančné plnenie na základe uzavretých členských zmlúv, žiadosti o udelenie členstva v predajných kluboch, dodatkov k týmto žiadostiam a stanov jednotlivých predajných klubov a pre prípad nerealizovania takýchto zmluvných dohôd nebudú členom vyplácané ani prevzaté finančné čiastky, čoho si bol vedomý i vzhľadom k zhodnej situácii v spoločnosti Happy Home Slovakia, pôsobiacej v tej istej dobe a za takým istým účelom na území Slovenskej republiky, napriek tomu sa naďalej podieľal na riadení HHB, rozhodoval o ďalšom vývoji a smerovaní spoločnosti, spolurozhodoval o nakladaní s finančnými prostriedkami spoločnosti, podpisoval zmluvy o členstve v HHB, prípadne poveril zamestnancov tejto spoločnosti na uzatváranie zmlúv o členstve v HHB i ďalšími úkonmi súvisiacimi s podnikateľskou činnosťou HHB, neinformoval jednotlivých členov HHB o existujúcich hospodárskych problémoch ani neurobil včasné kroky k ukončeniu činnosti tejto spoločnosti, kde v období od marca 2003 do novembra 2004 takto konal spoločne s Ing. Jitkou Kubínovou, splnomocnenou dňa 6.2.2003 k vykonávaniu všetkých právnych úkonov za spoločnosť HHB v rozsahu konateľa spoločnosti, s výnimkou podpisovania účtovnej uzávierky a otázok týkajúcich sa existencie spoločnosti, a ktorá ho informovala o stave spoločnosti HHB a za účelom rozhodovania o chode spoločnosti sa najmenej jedenkrát za mesiac osobne stretávali alebo komunikovali telefonicky, čím vytváral nepravdivé zdanie, že ide o normálne fungujúcu a ekonomicky prosperujúcu spoločnosť a že táto spoločnosť splní všetky svoje finančné záväzky, kedy na základe jeho konania jednotliví nižšie uvedení členovia HHB postupne poukazovali v období od februára 2003 do novembra 2004 vrátane v prospech HHB nižšie uvedené finančné prostriedky, čiastočne v hotovosti, čiastočne na bankový účet HHB tak, ako je zrejmé z nižšie uvedenej tabuľky:

Poškodený dátum narodenia číslo zmluvy klub dátum zmluvy vrátené HHB poukázaná čiastka v Kč škoda celkom zmluvu uzavrel

A. Z.	XX.XX.XXXX	113131	SZ	02.10.00	0 15 537	15 537
A. V.	X.X.XXXX	105703	N	31.03.99	0 9 972	9 972
A. V.	X.X.XXXX	114014	SZ	28.05.03	0 13 413	13 113
F. V.	XX.X.XXXX	114651	SZ	18.05.01	0 9 633	9 633
F. V.	XX.XX.XXXX	107255	N	31.01.02	0 9 009	9 009
F. V.	XX.XX.XXXX	113648	SZ	19.5.03	0 48 373	48 373
F. V.	X.X.XXXX	107583	N	01.03.00	0 10 128	10 128 N.
F. A.	X.X.XXXX	110160	SZ	22.02.00	0 42 554	42 554
H. W.	XX.X.XXXX	105936	N	26.10.00	0 22 924	22 924
H. W.	XI.X.XXXX	105935	N	01.09.00	0 25 340	25 340
H. W.	XX.X.XXXX	115502	SZ	06.08.03	0 13 746	13 746
H. W.	XX.X.XXXX	115503	SZ	06.08.03	0 16 116	16 1 116
H. W.	XX.X.XXXX	115708	SZ	06.08.03	0 16 164	16 164
H. W.	XX.X.XXXX	115714	SZ	06.08.03	0 16 164	16 164
H. T.	X.X.XXXX	111636	SZ	26.04.01	0 8 749	8 749
H. V.	XX.X.XXXX	114495	SZ	12.03.02	0 5 388	5 388
H. V.	XX.X.XXXX	110075	SZ	29.07.99	0 10 262	10 262
H. P.	XX.X.XXXX	103517	T	26.07.01	0 8 724	8 724
H. P.	XX.X.XXXX	112241	SZ	28.03.03	0 20 200	20 200
X. H.	X.XX.XXXX	113769	SZ	27.03.02	0 3 232	3 232

X. H. X.XX.XXXX 105211 N 26.02.99 0 17 472 17 472
X. H. X.XX.XXXX 113811 SZ 07.07.03 0 32 328 32 328
X. V. X.X.XXXX 108729 N 26.4.02 0 4506 4506
X. V. X.X.XXXX 113808 SZ 02.09.03 0 26 544 26 544
S. J. Ing. XX.XX.XXXX 1 16102 SZ 01.08.01 0 80 820 80 820
S. J. Ing. XX.XX.XXXX 106720 N 01.08.01 0 45 045 15 045
S. T. Mgr. XX.XX.XXXX 113953 SZ 23.01.03 0 34 452 34 452
S. W. XX.XX.XXXX 100926 SZ 25.02.04 0 6456 6456
S. W. XX.XX.XXXX 100361 SZ 19.06.98 0 37 430 37 430
S. Q. XX.XX.XXXX 1 13 688 SZ 28.06.02 0 8 080 8 080
Q. Z. XX.XX.XXXX 112 821 SZ 26.09.02 0 9 696 9 696
Q. R. XX.XX.XXXX 113 144 SZ 03.04.01 0 15 537 15 537
K. Q. XX. X. XXXX 115 487 SZ 27.09.01 0 177 445 177 445
K. M. XX.XX.XXXX 113 397 SZ 03.04.01 0 16 274 16 274
K. Q. XX.XX.XXXX 112 119 SZ 27.06.01 0 17 776 17 776
K. Q. XX.XX.XXXX 111 574 SZ 26.04.01 0 1 5 750 15 750
K. Q. XX.XX.XXXX 115 656 SZ 22.05.01 0 16 274 16 274
K. S. XX.XX.XXXX 116 265 SZ 01.09.01 0 14 800 14 800
K. M. XX.XX.XXXX 113 818 SZ 23.06.04 0 4 824 4 824
K. Q. XX.XX.XXXX 116 065 SZ 25.07.01 0 37 716 37 716
K. P. XX.XX.XXXX 113 045 SZ 19.02.01 0 23 728 23 728
K. X. XX.XX.XXXX 113 184 SZ 30.05.00 0 10 768 10 768
R. Q. XX.XX.XXXX 112 501 SZ 21.02.03 0 33 334 33 334
V. W. XX.XX.XXXX 108 004 SZ 28.07.99 0 19 278 19 278
V. S. XX.XX.XXXX 110 388 SZ 28.09.99 0 13 040 13 040
V. W. XX.XX.XXXX 114 090 SZ 21.3.03 0 37 534 37 534
V. R. XX.XX.XXXX 112 822 SZ 08.07.02 0 6 160 6 160
V. H. XX.XX.XXXX 114 690 SZ 25.07.00 0 21 064 21 064
V. Q. XX.XX.XXXX 114 000 SZ 10.03.03 0 46 735 46 735
V. N. XX.XX.XXXX 110 511 SZ 28.09.99 0 41 152 41 152
V. A. XX.XX.XXXX 110 514 SZ 27.7.99 3000 4 885 1885
N. V. XX.XX.XXXX 114 521 SZ 4.12.01 0 33 882 33 882
Y. V. X.XX.XXXX 113 964 SZ 28.04.03 0 2564 2564
Y. V. X.X.XXXX 101 685 SZ 29.07.98 0 13 794 13 794 Šimáček Martin
Y. V. X.X.XXXX 112 427 SZ 24.10.01 0 35 552 35 552
W. J. XX.XX.XXXX 111 214 SZ 17.11.99 0 5705 5705
W. M. XX.XX.XXXX 115 587 SZ 07.06.01 0 11 050 11 050
W. P. XX.XX.XXXX 113 809 SZ 02.09.03 0 37 61 1 37 611
W. V. XX.XX.XXXX 113 814 SZ 06.08.03 0 25 956 25 956
W. V. XX.XX.XXXX 107 034 N 18.07.01 0 36 818 36 818
W. V. XX.XX.XXXX 113815 SZ 06.08.03 0 42 999 42 999
W. Q. XX.XX.XXXX 113 921 SZ 07.07.03 0 5 222 5 222
W. Q. XX.XX.XXXX 108 412 N 14.6.01 0 15 440 15 440
W. V. XX.XX.XXXX 108 026 N 13.05.02 0 9009 9009
W. V. XX.XX.XXXX 113 965 SZ 27.05.03 0 10 113 10 113
W. V. XX.XX.XXXX 113 966 SZ 27.05.03 0 12 928 12 928
B. Q. XX.XX.XXXX 112 448 SZ 27.05.03 0 57 239 57 239
B. B. XX.XX.XXXX 113 802 SZ 04.12.01 0 28 754 28 754
B. B. XX.XX.XXXX 113 792 SZ 04.12.01 0 29 634 29 634
B. V. XX.XX.XXXX 110 343 S/. 19.02.01 0 16 274 16 274
B. Q. XX.XX.XXXX 113 702 SZ 23.01.03 0 4 848 4 848
B. Q. XX.XX.XXXX 106 669 SZ 24.03.99 0 1 382 1 382
B. Y. Ing. XX.XX.XXXX 113 959 SZ 28.04.03 0 28 400 28 400
B. Y. Ing. XX.XX.XXXX 113 960 SZ 28.04.03 0 30 641 30 641

M. C. XX.XX.XXXX 105 970 N 28.09.99 0 73 964 73 964
M. Q. XX.XX.XXXX 1 14 661 SZ 18.05.01 0 14 079 14 079
C. V. XX.XX.XXXX 112 413 SZ 25.02.04 0 13 831 13 831
C. M. XX.XX.XXXX 108 842 N 27.11.01 0 9012 9012
C. M. XX.XX.XXXX 113 969 SZ 02.09.03 0 30 106 30 106
M. V. XX.XX.XXXX 114 100 SZ 23.01.03 0 17 465 17 465
M. C. XX.XX.XXXX 112 512 SZ 12.05.03 0 34 443 34 443
D. W. XX.XX.XXXX 1 12 288 SZ 25.07.00 747 5 658 4 911
D. W. XX.XX.XXXX 114 376 SZ 25.07.00 0 25 187 25 187
D. W. XX.XX.XXXX 112 287 SZ 25.07.00 0 26 181 26 181
D. R. XX.XX.XXXX 112 589 SZ 3.4.01 0 5 926 5 926
D. Q. XX.XX.XXXX 105 566 N 05.05.99 0 13 422 13 422
D. Q. XX.XX.XXXX 114 475 SZ 02.06.03 0 49 272 49 272
D. Q. XX.XX.XXXX 113 666 SZ 02.06.03 0 62 885 62 885
2 076 030

kde obžalovaný ani nikto iný zo spoločnosti HHB takto prijaté finančné prostriedky vyššie uvedeným členom HHB (t.j. poškodeným) v dobe od februára 2003 do novembra 2004, ani v dobe neskoršej, nevrátili, prípadne vrátili iba čiastočne (ako vyplýva z uvedenej tabuľky), pričom takto neoprávnene získané finančné prostriedky boli použité mimo iné na činnosť HHB, čím vyššie uvedeným členom HHB spôsobil škodu v celkovej výške 2 076 030,- Kč.

Krajský súd v Brne vydal dňa 7. mája 2014 pod sp. zn. 1 T 11/2010 Európsky zatýkací rozkaz za účelom vydania odsúdeného F. Q. na výkon trestu odňatia slobody v Českej republike.

Po zatknutí odsúdeného na území Slovenskej republiky po poučení podľa § 19 ods. 4 a § 21a zák. č. 154/2010 Z. z., v znení neskorších predpisov, odsúdený vyhlásil do zápisnice za prítomnosti svojej obhajkyne, že nesúhlasí s výkonom uloženého trestu odňatia slobody v Českej republike a prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne predložila vec Krajskému súdu v Trenčíne, pričom oznámila súdu, že podľa § 13 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z. z. bola zadržaná osoba, F. Q., prepustená zo zadržania, lebo neboli dané dôvody vydávacej väzby.

Následne Krajský súd v Trenčíne postupoval podľa § 21a citovaného zákona o európskom zatýkanom rozkaze, informoval o tomto postupe justičný orgán štátu pôvodu a vyzval ho, aby sa v lehote 30 dní vyjadril k odovzdaniu výkonu rozhodnutia, na základe ktorého bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, do Slovenskej republiky a na tie účely preložil osvedčenie o vydaní uvedených odsudzujúcich rozsudkov a overené kópie vykonateľných rozsudkov.

Krajský súd v Brne na základe toho požiadal o uznanie svojho odsudzujúceho rozsudku, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, k žiadosti pripojil osvedčenie podľa článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady Európskej únie z 27. novembra 2008 č. 2008/909/SVV a overené fotokópie vykonateľných rozsudkov súdov Českej republiky.

Krajský súd v Trenčíne svoje rozhodnutie o uznaní rozsudku Krajského súdu v Brne v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci a o výkone trestu odňatia slobody odsúdeného F. Q. v Slovenskej republike odôvodnil v podstate tým, že nezistil dôvody na odmietnutia uznania a výkon rozhodnutia podľa § 16 zák. č. 549/2011 Z. z. v znení neskorších predpisov a oprel svoje argumenty o obsah osvedčenia zaslaného Krajským súdom v Brne.

K námietkam vznášaným odsúdeným F. Q., že v Českej republike podal proti rozhodnutiam súdov dovolanie, lebo sa cíti nevinný a požiadal aj prezidenta Českej republiky o milosť, krajský súd uviedol, že v súvislosti s týmito návrhmi odsúdeného neboli krajskému súdu zo štátu pôvodu doručené žiadne ďalšie informácie, ktoré by bránili uznaniu a výkonu rozhodnutia, alebo že by sa zmenil právny stav vyjadrený v predmetných rozsudkoch a v osvedčení, teda že neboli splnené podmienky uvedené v § 18 ods. 3 zák.

č. 549/2011 Z. z., v znení neskorších predpisov, pre ktoré by súd rozhodnutie nevykonával, resp. by bolo nevykonateľné.

Čo sa týka zaradenia odsúdeného F. Q. na výkon trestu odňatia slobody v Slovenskej republike, poukázal Krajský súd v Trenčíne na to, že odsúdený F. Q. doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody a jeho zaradeniu v Českej republike do väznice s dozorom za úmyselný trestný čin, teda najmiernejšej pri úmyselných trestných činoch, zodpovedá zaradenie v Slovenskej republike do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odsúdený F. Q.. V jeho prvej časti namietal výrok odsudzujúceho rozsudku o vine za úmyselný trestný čin, lebo on nikdy nemal v úmysle niekoho podviesť a poškodiť klientov spoločnosti, ktorú založil spolu so svojim bratom. Nemal z toho osobný prospech a výška škody vyše dvoch miliónov českých korún je vykonštruovaná a nezohľadňuje činnosť spoločnosti HHB, v ktorej prostriedky, ktoré jednotliví klienti mesačne vkladali, boli použité na uspokojenie iných klientov a on sa neobohatil. Uviedol, že mnohé z týchto dôvodov napísal aj vo svojom dovolaní na Najvyšší súd Českej republiky a že aj v tomto konaní by súd mal na to prihliadať a poznamenal, že nikdy nebol súdne trestaný a stále sa snažil zarobiť peniaze poctivou prácou.

V ďalšej časti svojho odvolania odsúdený uviedol, aké negatívne následky bude mať výkon trestu odňatia slobody na jeho rodinu, že pravdepodobne bude znamenať rozpad jeho rodiny a nevie čo bude s jeho deťmi vo veku 9 a 5 rokov a s bezmála 93 ročnou matkou. Manželke ostanú iba dlhy, ktoré s námahou splácajú, no v týchto dňoch dostal ponuku ísť pracovať do zahraničia za vyššiu ako minimálnu mzdu a zbaviť sa dlžôb, ktoré má aj z čias podnikania. Jeho manželka, ktorá úspešne absolvovala kurz opatrovatelky, má možnosť vykonávať túto prácu v Rakúsku s tým, že on by sa staral o dve maloleté deti a matku, no v tejto situácii to nie je možné, takže trest odňatia slobody by neprospeľ nikomu.

V závere odsúdený žiadal o odpustenie, zmiernenie alebo odloženie trestu do doby kým nerozhodnú orgány štátu Českej republiky (prezident a najvyšší súd) a prezident Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, na podklade včas podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie odsúdeného F. Q. nie je dôvodné.

Žiadna argumentácia odsúdeného F. Q. nie je tak právne relevantná, aby odôvodňovala zmenu rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne. Príslušný súd v Slovenskej republike v konaní o uznaní rozhodnutia členského štátu Európskej únie a o výkone uloženého trestu sa nemôže zaoberať tým, či odsúdenie zodpovedá zisteným skutkovým okolnostiam a či je správna právna kvalifikácia skutku, teda nemôže skúmať výrok o vine rozsudku súdu štátu pôvodu.

V § 16 ods. 1 písm. a/ až m/ zák. č. 549/2011 Z. z., v znení neskorších predpisov, sú vymenované dôvody, pre ktoré súd obligatórne odmietne uznať a vykonať rozhodnutie vydané súdom členského štátu Európskej únie na území Slovenskej republiky. Zhodne s Krajským súdom v Trenčíne, ktorý vo veci rozhodol ako príslušný súd podľa § 12 ods. 1 vyššie citovaného zákona, aj Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že žiadny konkrétny dôvod vymedzený v § 16 ods. 1 na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia v predmetnej veci neexistuje. Niet ani fakultatívneho dôvodu na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 2 citovaného zákona.

Dôvody, ktoré uvádzal odsúdený F. Q. v druhej časti svojho odvolania, pokiaľ ide o ním podaný mimoriadny opravný prostriedok a to dovolanie na Najvyšší súd Českej republiky a žiadosť o milosť podanú prezidentovi Českej republiky, ak o nich nebolo doposiaľ rozhodnuté, taktiež neopodstatňujú odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia, takže pokiaľ Krajský súd v Trenčíne nemal zo štátu pôvodu relevantnú informáciu o takej skutočnosti, ktorá by bránila uznaniu a výkonu rozhodnutia, jeho postup bol súladný so zákonom.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z., v znení neskorších predpisov, súd, ktorý rozhodol o uznaní a

výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Na to nadväzuje i § 18 ods. 3 citovaného zákona, podľa ktorého súd rozhodnutie nevykoná, ak bola odsúdenému v Slovenskej republike udelená amnestia alebo milosť alebo ak ho justičný orgán štátu pôvodu informoval, že v štáte pôvodu bola udelená amnestia, milosť alebo vydané iné rozhodnutie, opatrenie alebo skutočnosť, v dôsledku ktorých sa také rozhodnutie stalo nevykonateľným.

Ak by sa teda na základe predpokladaných skutočností uvedených vo vyššie citovanom ustanovení, až po uznaní rozhodnutia štátu pôvodu na území Slovenskej republiky stalo také rozhodnutie nevykonateľným, potom by prichádzal do úvahy postup podľa citovaného § 18 ods. 3 uvedeného zákona.

Keďže doteraz také skutočnosti nenastali, nič nebráni uznaniu a výkonu rozhodnutí súdov Českej republiky týkajúcich sa odsúdeného F. Q. na území Slovenskej republiky.

Ostatné okolnosti uvádzané odsúdeným v odvolaní o jeho rodinnej a sociálnej situácii tiež nie sú relevantné z pohľadu podmienok na uznanie a výkon rozhodnutia štátu pôvodu, ale môžu sa eventuálne týkať už samotného vykonávacieho konania v Slovenskej republike a prijímania následných rozhodnutí spojených s výkonom trestnej sankcie v zmysle § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.

Rozhodnutie krajského súdu o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia plne zodpovedá zákonným ustanoveniam, o ktoré svoje rozhodnutie oprel.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadne hmotnoprávne, ani procesnoprávne prekážky, ktoré by bránili uznaniu a výkonu rozhodnutí súdov Českej republiky, pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, na území Slovenskej republiky, rozhodol tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.